Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) Judecător Neguriță V.
Dosarul nr. 3r-167/26
2-25157394-02-3r-16032026

D E C I Z I E

26 martie 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Brăguță Eugeniu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Durnescu Mihail împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 ianuarie 2026, adoptată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Brăguță Eugeniu împotriva Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat cu privire la anularea deciziei nr. 8029/ACP din 27.06.2025,

C O N S T A T Ă :

La 10 noiembrie 2025, Brăguță Eugeniu a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, solicitând anularea deciziei nr. 8029/ACP din 27.06.2025.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 ianuarie 2026 a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de către Brăguță Eugeniu împotriva Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat cu privire la anularea deciziei nr. 8029/ACP din 27.06.2025.

Exprimându-și dezacordul față de încheierea instanței de fond, la 11 martie 2026, Brăguță Eugeniu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Durnescu Mihail a declarat recurs prin care a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 ianuarie 2026 și remiterea cauzei la rejudecare.

Conform fișei de repartizare a dosarului, la 16 martie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Ghedrovici Nicolae.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*”.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Verificând materialele dosarului, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că cererea de recurs depusă de Brăguță Eugeniu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Durnescu Mihail, urmează a fi declarată inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța adoptă decizie prin care declară recursul inadmisibil*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Totodată, în sensul art. 241 alin. (3) din Codul administrativ, „*pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

La rândul său, prevederile art. 233 din cap. III din cartea a treia din Codul administrativ reglementează condițiile de formă şi conținut față de cererea de apel și prin urmare față de cererea de recurs.

Astfel, prin prisma dispozițiilor art. 236 alin. (2) lit. d) din cap. III din cartea a treia din Codul administrativ coroborate cu prevederile art.241 alin. (3) și art. 242 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special când a fost depus după expirarea termenului stabilit.

Concomitent, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate de prevederile Codului de procedură civilă prin prisma art. 195 din Codul administrativ, potrivit căruia, „*procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171*”.

În conformitate cu prevederile art. 110 din Codul de procedură civilă, „*termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces şi alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte*”.

Conform art. 111 alin.(1) - (4) din Codul de procedură civilă, „*actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanţa judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor şi cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen*”.

Potrivit art. 113 din Codul de procedură civilă, „*dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanţa de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel*”.

Pornind de la prevederile legale menționate *supra*, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificare a securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Totodată, conform art. 45 alin. (1) din Codul administrativ, „*persoanele fizice participă la procedura administrativă personal sau prin reprezentanţii lor*”.

În conformitate cu prevederile art. 46 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*în procedura administrativă participanţii pot fi reprezentaţi de o persoană împuternicită. Împuternicirile reprezentantului se consemnează în procură (semnată olograf sau prin semnătura electronică), în mandatul avocatului sau în împuternicirea de reprezentare în baza semnăturii electronice create în Registrul împuternicirilor de reprezentare în baza semnăturii electronice (în continuare – împuternicire în baza semnăturii electronice). În măsura în care din conţinutul procurii, al mandatului sau al împuternicirii în baza semnăturii electronice nu rezultă altceva, acestea conferă împuterniciri pentru toate acţiunile procedurale ce ţin de procedura administrativă. Dacă pentru procedură a fost desemnat un reprezentant împuternicit, autoritatea publică urmează să se adreseze acestuia. Autoritatea publică se poate adresa nemijlocit şi participantului reprezentat, dacă acesta este obligat să contribuie la procedura administrativă. Despre acest fapt reprezentantul împuternicit urmează să fie informat neîntârziat*”.

Potrivit art. 47 din Codul administrativ, „*acţiunile procedurale întreprinse de reprezentantul împuternicit se atribuie participantului reprezentat. În măsura în care*

participantul nu contrazice neîntîrziat acţiunile întreprinse de reprezentantul împuternicit, acestea se consideră ca fiind întreprinse de participant. În pofida desemnării unui reprezentant împuternicit, participantul este în drept să întreprindă el însuşi acţiuni procedurale. Culpa reprezentantului împuternicit se atribuie participantului reprezentat".

Conform art. 107 alin. (2) din Codul administrativ, „*(2) Partea este obligată să informeze instanţa, nu mai târziu de 3 zile până la data şedinţei de judecată, despre angajarea unui avocat, schimbarea sau renunţarea la serviciile avocatului, prezentând instanţei datele de contact ale noului avocat, inclusiv adresa electronică a acestuia*".

Potrivit art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, „*notificările şi comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă şi eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării şi acceptată de participantul la procedură*".

În acord cu prevederile art. 97 alin. (3) din Codul administrativ, „*autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaştere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată;* ***d) notificare prin poştă electronică sau prin mijloace electronice de comunicaţie dedicate*****".**

Potrivit art. 98 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) Dacă în cadrul procedurii administrative un participant este reprezentat, conform art. 45, de către un reprezentant legal, notificările se adresează acestuia*".

Astfel, din analiza înscrisurilor aflate la dosar rezultă că copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 ianuarie 2026 a fost recepționată de reprezentantul apelantului, avocatul Durnescu Mihail, la 15 ianuarie 2026, prin intermediul poștei electronice, la adresa: avocat.durnescu@gmail.com, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f.d. 112).

Subsecvent, se notează că, adresa electronică respectivă a fost indicate în cererea de chemare în judecată și în cererea de recurs, circumstanță care atestă că acesta şi-a dat consimțământul la expedierea actelor de către instanțele de judecată, prin intermediul poștei electronice.

Totodată, Completul judiciar subliniază că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 ianuarie 2026 a fost notificată în mod corect reprezentantului recurentului Brăguță Eugeniu, avocatul Dunescu Mihail, în conformitate cu prevederile art. 98 alin. (1) din Codul administrativ.

În conformitate cu art. 47 alin. (1) - (6) din Legea nr. 124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere, „*(1) Documentul electronic poate fi expediat şi recepționat cu ajutorul sistemelor informaționale şi de comunicații electronice şi/sau al purtătorilor materiali. (2) Documentul electronic se expediază într-un mod ce permite păstrarea şi utilizarea acestuia de către destinatar.*

(3) În cazul în care semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, documentul electronic se consideră expediat dacă: a) este expediat de către semnatar sau creatorul sigiliului electronic ori de către un intermediar în circulația electronică a documentelor, care acționează în numele semnatarului sau al creatorul sigiliului electronic, sau prin sistemul informațional utilizat de către semnatar sau creatorul sigiliului electronic; b) este adresat în mod corespunzător sau este direcționat în sistemul informațional indicat de destinatar; c) este redat într-o formă ce permite prelucrarea acestuia în sistemul informațional indicat de destinatar; d) intră într-un sistem informațional ce nu este controlat de către semnatar sau de către creatorul sigiliului electronic ori de către intermediarul în circulația electronică a documentelor care expediază documentul electronic în numele semnatarului sau al creatorului sigiliului electronic. (4) În cazul în care semnatarul și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, documentul electronic se consideră recepționat de către destinatar dacă acesta: a) intră în sistemul informațional din care destinatarul poate să extragă documentele electronice; b) intră în sistemul informațional indicat de destinatar într-o formă accesibilă pentru utilizare în sistemul respectiv. (5) Documentul electronic se consideră neexpediat în cazul în care destinatarul știa sau trebuia să știe că: a) persoana indicată în documentul electronic ca semnatar nu este semnatarul acestuia; b) semnatarul nu este inițiatorul expedierii documentului electronic; c) documentul electronic este recepționat de către destinatar cu modificări sau fără semnătură electronică. (6) Documentul electronic nu se consideră recepționat dacă persoana care l-a recepționat nu este destinatarul preconizat al acestuia".

În conformitate cu art. 48 alin. (1) și (2) al Legii nr. 124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronica și serviciile de încredere, „*dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, moment al expedierii documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional care nu este controlat de către semnatar sau creatorul sigiliului electronic ori de către intermediarul în circulația electronică a documentelor care expediază documentul electronic în numele semnatarului sau al creatorului sigiliului electronic. Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, momentul recepționării documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional indicat de destinatar. În cazul în care destinatarul documentului electronic nu a indicat sistemul informațional respectiv, documentul electronic se consideră recepționat din momentul intrării acestuia în sistemul informațional al destinatarului, iar în cazul în care destinatarul nu dispune de un asemenea sistem – din momentul extragerii de către destinatar a documentului electronic din sistemul informațional prin care a fost transmis*".

Tot aici, instanța de apel atrage atenția asupra prevederilor art. 47 alin. (3) din Codul administrativ, care stipulează expres că culpa reprezentantului împuternicit se atribuie participantului reprezentat.

Coroborând normele legale menționate, Completul judiciar conchide că, în circumstanțele speței, termenul procedural de 15 zile, instituit de legiuitor pentru exercitarea dreptului de a ataca în ordine de recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 ianuarie 2026, a început să curgă din ziua imediat următoare datei recepționării acesteia, respectiv din ***16 ianuarie 2026***, iar termenul-limită pentru depunerea recursului a expirat la data de ***30 ianuarie 2026***, inclusiv.

În pofida celor expuse, recurentul nu s-a conformat prevederilor legale, depunând recursul abia la data de ***11 martie 2026***, după expirarea termenului legal și fără a solicita repunerea acestuia în termen. În consecință, devine incidentă sancțiunea procedurală prevăzută la art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, respectiv declararea recursului ca inadmisibil.

În continuare, Completul judiciar notează că certitudinea legală impusă regulilor procedurii de contencios administrativ, în calitate de condiție *sine qua non* a unui proces echitabil, vizează atât drepturile recurentului, cât şi ale intimatului, astfel încât instanţa de judecată nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conţinutul normelor de procedură, în vederea exonerării litiganților de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

Conform art. 24 alin. (1) din Codul administrativ, „*participanții la procedura administrativă şi procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile şi să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți*”.

Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, întrucât termenul de recurs prevăzut la art. 242 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință declararea recursului ca inadmisibil.

Completul de judecată menționează că neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

În conformitate cu prevederile art. 36 alin.(2) din Codul administrativ, „*instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului*”.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudenţa sa constantă a reiterat că, ţine de obligaţia părţilor de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanţă (a se vedea cauza *Van Harn v. Germania*, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Contrar acestor circumstanțe, recurentul Brăguță Eugeniu, reprezentat de avocatul Durnescu Mihail, deși avea un interes direct și evident în soluționarea litigiului în cadrul procedurii de recurs, nu a manifestat diligența procesuală impusă de lege pentru exercitarea drepturilor sale cu bună-credință.

Astfel, recurentul nu a respectat termenul legal, de natură imperativă, stabilit pentru depunerea recursului împotriva încheierii contestate, încălcând obligația de a acționa cu promptitudine în valorificarea dreptului său procedural, conform cerințelor prevăzute de Codul administrativ.

Prin urmare, nerespectarea termenului pentru depunerea recursului este exclusiv rezultatul comportamentului recurentului, care avea obligația să dea dovadă de responsabilitate și să adopte o atitudine activă în exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor sale procedurale. Admiterea unui recurs tardiv ar putea încălca principiul securității raporturilor juridice, protejat de art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu prevederile art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise*”.

Din materialele cauzei, precum și din conținutul recursului depus de Brăguță Eugeniu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Durnescu Mihail, instanța de recurs reține că aceasta nu a făcut uz de prevederile art. 65 alin. (1) din Codul administrativ și nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ amintește că art. 6§1 din Convenția Europeana a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanţă” nu este absolut (cauza *Bacev v. fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei*; *Kemp v. Luxembourg*; *Diaz Ochoa v. Spaniei*).

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza *Ponomaryov v. Ucrainei*, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

Drept urmare a celor expuse, soluția de declarare a recursului depus de avocatul Brăguță Eugeniu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Durnescu Mihail, ca inadmisibil, este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice.

În circumstanțele menționate, Completul de judecată ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Brăguță Eugeniu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Durnescu Mihail împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 ianuarie 2026, ***pe motiv că recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 242 din Codul administrativ.***

În conformitate cu prevederile 243 alin. (1) lit. a) Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se declară inadmisibil recursul depus de Brăguță Eugeniu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Durnescu Mihail împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 ianuarie 2026.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae